

SPIIS TREŚCI

6	Od autorki
12	Aby lepiej się nudzić, Joanna Erbel
30	Nic się nie dzieje albo wstęp

Diagnoza	Część 1
-----------------	----------------

36	Konieczność ponownego udomowienia
42	Złe zwyczaje
46	Obiektywizacja albo znaczenie obiektów w przestrzeni
50	Pełnia w próżni, czyli o dobrej i złej nudzie, a także o znaczeniu wolności

Życie codzienne jako architektoniczny projekt otwarty	Część 2
--	----------------

58	Codziennność i banał
62	Spacery i spotkania
66	Nuda – kwestia przestrzenna
70	<i>Otium–negotium</i> , czyli architektoniczny projekt nudy
74	Przestrzenne gabaryty rzeczywistości „pomiędzy”

Dom jako przestrzeń produktywna i nieproduktywna	Część 3
---	----------------

Trzy tezy projektu

81	Mit komfortu, czyli zatarta granica pomiędzy czynnością mieszkania a czynnością pracy
82	Mit rodziny patriarchalnej, czyli dom jako przestrzeń pracy reprodukcyjnej
90	Mit produktywności, czyli uznanie nieproduktywności za ważny aspekt czynności zamieszkiwania

Cztery skale interwencji

94	Miasto
96	Budynek – dom
102	Obiekt – meble domowe
104	Czas

Od wzajemności do wspólnoty

108	Mieszkanie jako społeczna umiejętność
110	Przyjemność intymności
112	Błogość, balkon i drzemka
114	Podwórko – przestrzeń o dużym znaczeniu dla integracji wspólnoty

Niemechaniczne komponenty przestrzeni

118	Od „z domu do fabryki” do „z domu do domu”. kwestia strefy „pomiędzy”
122	Taśma produkcyjna
124	<i>Perpetuum mobile</i> albo ciągły ruch
126	Archetyp. Wspólny język w zbiorowej podświadomości

Pomieszczenia. O tym, co tworzy dom, albo sekwencja przestrzeni banalnych

129	Kuchnia
130	Sypialnia
134	Pokój dzienny

136	Na zakończenie
139	Ilustracje
182	Nuda jako zbytek. O inkluzyjnej architekturze nudy, Agata Twardoch
188	Biogramy
190	Podziękowania